

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus) — Uudenkaupungin kaupunki

(Sprawa C-184/04) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Dobra inwestycyjne — Nieruchomości — Korekta odliczeń)

(2006/C 143/15)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uudenkaupungin kaupunki

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 13 część C akapit drugi, art. 17 ust. 6 i art. 20 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1) — Odliczenie podatku naliczonego dotyczącego dobra inwestycyjnego wykorzystywanego do celów działalności podlegającej w następstwie skorzystania przez podatnika z prawa wyboru opodatkowaniu — Przepisy krajowe uzależniające prawo do odliczenia od skorzystania z prawa wyboru opodatkowania w terminie sześciu miesięcy od dnia oddania nieruchomości do użytku

Sentencja

- 1) Artykuł 20 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinien być interpretowany w ten sposób, iż z zastrzeżeniem ust. 5, nakłada on na państwa członkowskie obowiązek uwzględnienia korekty odliczeń podatku VAT w przypadku dóbr inwestycyjnych.
- 2) Artykuł 20 szóstej dyrektywy 77/388/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, iż możliwość dokonania korekty, którą przewiduje, dotyczy również sytuacji, w której dobro inwestycyjne pierwotnie było przeznaczone na działalność zwolnioną od

podatku, a odliczenia były od początku całkowicie wyłączone i dopiero później, w okresie korekty, dobro to zostało wykorzystane na cele działalności objętej podatkiem VAT.

- 3) Artykuł 13 część C akapit drugi szóstej dyrektywy 77/388/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, iż państwo członkowskie, które przyznaje podatnikom prawo wyboru opodatkowania najmu nieruchomości, nie jest uprawnione stosownie do tego przepisu do wyłączenia możliwości odliczenia podatku VAT związanego z inwestycjami dotyczącymi nieruchomości, zrealizowanymi w okresie poprzedzającym skorzystanie z owego prawa wyboru, gdy wniosek dotyczący wyboru opodatkowania nie został złożony w okresie sześciu miesięcy od dnia oddania nieruchomości do użytku.
- 4) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, iż państwo członkowskie, które przyznaje podatnikom prawo wyboru opodatkowania najmu nieruchomości, nie jest uprawnione na podstawie tego przepisu do wyłączenia możliwości odliczenia podatku VAT związanego z inwestycjami dotyczącymi nieruchomości, zrealizowanymi w okresie poprzedzającym skorzystanie z owego prawa wyboru, gdy wniosek dotyczący wyboru opodatkowania nie został złożony w okresie sześciu miesięcy od dnia oddania nieruchomości do użytku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 12.06.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 maja 2006 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-217/04) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 460/2004 — Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji — Wybór podstawy prawnej)

(2006/C 143/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, (Przedstawiciele: M. Bethell, pełnomocnik, wspierany przez Lorda Goldsmitha i N. Paines, QC, oraz T. Warda, barrister)

Strona pozwana: Parlament Europejski (Przedstawiciele: Bradley i U Rösslein, pełnomocnicy); Rada Unii Europejskiej (Przedstawiciele M. Veiga i A. Lopes Sabino, pełnomocnicy)

Interwenient na poparcie twierdzeń strony pozwanej: Republika Finlandii (Przedstawiciele: T. Pynnä i A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy); Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: F. Benyon i M. Shotter, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 460/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (Dz.U. L 77, str. 1) — Wybór podstawy prawnej

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgerichtshof) — EMAG Handel Eder OHG przeciwko Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Sprawa C-245/04) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 8 ust. 1 lit. a) i b), 28b ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, 28c część A ust.1 oraz 28d część A lit. a) akapit pierwszy — Wewnątrzwspólnotowa wysyłka lub transport towarów — Dostawy — Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów — Transakcje łańcuchowe — Miejsce czynności)

(2006/C 143/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EMAG Handel Eder OHG

Strona pozwana: Finanzlandesdirektion für Kärnten

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 8 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1) — Miejsce dostawy w transakcjach przeprowadzanych za pośrednictwem podmiotów trzecich i transakcjach łańcuchowych — Nabycie towarów przez spółkę mającą siedzibę w jednym państwie członkowskim od innej spółki, z siedzibą w tym samym państwie członkowskim, która zaopatruje się w spółkach mających siedzibę w innych państwach członkowskich, przy czym wysyłka towarów na rzecz spółki nabywającej realizowana jest bezpośrednio przez dostawców

Sentencja

- 1) Jeżeli w następstwie dwóch następujących po sobie dostaw dotyczących tych samych towarów, które zostały zrealizowane odpłatnie między podatnikami działającymi w takim charakterze, ma miejsce pojedyncza wysyłka wewnątrzwspólnotowa lub pojedynczy transport wewnątrzwspólnotowy tych towarów, to czy obie te dostawy można uznać za dostawy zwolnione z opodatkowania na mocy art. 28c część A lit. a) akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku zmienionej przez dyrektywę Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.

Wykładnia ta wiąże któregośkolwiek z podatników — pierwszego sprzedawcę, nabywcę pośredniego, czy też drugiego nabywcę — którzy są uprawnieni do rozporządzania towarami w trakcie ich wysyłki lub transportu.

- 2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy 77/388 zmienionej przez dyrektywę 95/7, za określone uznaje się jedynie miejsce dostawy skutkującej wysyłką lub transportem wewnątrzwspólnotowym towarów. Miejszem tym jest Państwo Członkowskie, w którym ta wysyłka lub transport zostały rozpoczęte. Miejsce innej dostawy ustala się zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy. Za miejsce to uznaje się Państwo Członkowskie rozpoczęcia albo Państwo Członkowskie zakończenia tej wysyłki lub transportu, w zależności od tego, czy dostawa ta jest pierwszą czy drugą z dwóch następujących po sobie dostaw.

(¹) Dz.U. C 251 z 9.1.2004.